

VENKOVSKÁ KRAJINA OČMA DĚTÍ

Rozhovor s rodiči

Jmenuji se Petr Trávníček. V Záchlumí žiji od svého narození, tedy 9 let, letos už to bude 10.

Tatka pochází ze Stříbra, mamka ze Záchlumí, žije tu i babička s dědou už hodně let, asi skoro celý život.

Záchlumí se během mého života moc nezměnilo, jen máme opravenou školku a nové některé chodníky. Za života mých rodičů se změnilo víc, přibylo několik domů, ale nejvíc se změnilo za života prarodičů: rozrostlo se o nové domy (kolem roku 1980), panelové domy (1970 – 1980) a postavili čističku. Krajina okolo se občas mění, někdy vykácí stromy, vysadí nové, takže i les se mění, ale to já ještě moc nevidím. Ale pořád je tu lesa dost.

Na zdejší krajině se mi nejvíc líbí lesy a louky, příroda okolo. Jsou tu zvířata domácí, dokonce i koně, ale občas vidíme i divoká, třeba srnky nebo zajíce. Máme kde běhat, máme si kde hrát, je tu kopec na sáňkování a rybníky na bruslení nebo chytání ryb.

Jen koupat se v nich nedá, a to se mi nelíbí. Taky se mi nelíbí, že lidé dělají v lese nepořádek a házou tu odpadky. Hezký není náš kostel, protože chátrá a nikdo se o něj nestará. Ale možná ho někdo opraví a bude hezký jako na staré fotce, kterou jsem viděl.

Tatka žil ve Stříbře a potom se přestěhoval sem, protože chtěl žít v domě a ne v paneláku a tady se mu líbilo. Mamka v Záchlumí žije pořád a líbí se jí tu.

Naše krajina je určitě výborná pro život, protože je tu hezky, klid, často svítí sluníčko a všechno voní a máme to kousek do lesa, třeba i na procházku nebo jenom tak na běhání venku. I se školou někdy chodíme do lesa. Mamka nás pořád honí ven, abychom neseseděli u počítače a nadýchali se čerstvého vzduchu a byli jsme zdraví (chodíme prý vysmrádnout). A když potřebujeme třeba na nákup nebo k lékaři, je to kousek do města a dojedeme si tam. Taky to mám kousek do školy a to je prima, protože jsem hned doma a můžu jít ven. Někdy se mi nechce, ale pak jsem rád a

nechce se mi zase domů.

Nevím, jaké to bude u nás za 50 let, asi je to dlouhá doba. Ale určitě tu bude pořád hezky, možná tu postaví další nové domky. Přál bych si, aby byl opravený kostel, aby měl tu krásnou, vysokou, baňatou věž jako na fotce, opravená okna a fasádu a aby zářil do dálky a všichni viděli Záchlumí už zdaleka.

Na naší krajině mám nejradši mamku, tatku a brášku, protože s nimi je mi dobře. Jim se tady líbí, takže mně taky. Mám rád i další lidi kolem sebe, ale je jich moc, všechny je nemohu vypsát. Mám rád taky náš dům a naší krásnou zahradu. Taky mám rád školu, ale spíš tu budovu a zahradu, taky školku a přírodu.

Moji rodiče tu mají rádi právě tu přírodu a krásnou krajinu. Mamka říká, že ve městě si člověk koupí, co potřebuje, ale pohodu a krásné okolí ne. A že radši bude bydlet na vesnici a trávit většinu času v klidu a pěkném prostředí a za blázincem si dojede o města, než aby to bylo obráceně. Má ráda kytičky, má jich na zahradě plno a taky chodí ráda do lesa a my chodíme taky. Někdy nás učí třeba stromy nebo si povídáme. Tatka nás taky bere na výlety do přírody, když je třeba mamka v práci, vypráví nám, co dělal jaom kluk, ale to jezdíme jinam. Ale není to moc často, protože oba pracují a my chodíme do školy a do školky.

Já žiji na venkově, protože tu mám svou rodinu a je mi tady dobře, nic mi nechybí. A mamka říkala, že dnes mají lidi moc práce a starostí a když žijí na venkově, mají blíž k přírodě, kytičkám a sluníčku a že to dokáže pohladit srdíčko a lidskou duši ze všeho nejvíc, a dokonce všem, i když si to neuvědomují. Člověk je vlastně také zvířátko a žádné zvířátko není šťastné v zajetí a bez přírody, ale některé zvířátko nikdy přírodu nepozná. Ale my můžeme a máme za to být rádi. Nejdřív jsem nevěděl, co znamená to pohladit duši, ale teď už vím, že to je právě to, že je člověku dobře, že se mu to líbí a že jde třeba do lesa rád, protože si tam odpočine. A taky rodiče říkali, že jednou budeme na svoje dětství rádi vzpomínat.